

№ 9(663)
Жовтень 2007 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті
<http://www.impuls.vstu.vinnica.ua/>

КУБОК РЕКТОРА З ФУТБОЛУ
(стор. 14-15)

Орієнтир**ПЕРША СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКА
ФІЛІЯ CDM БУДЕ У ВІННИЦІ**

Партнер Майкрософт і провідний розробник CRM у Данії фірма CDM зголосилася налагодити співпрацю з нашим університетом стосовно підготовки фахівців для своєї майбутньої філії в Україні.

Договір уклали, скріпивши його своїми підписами, власник фірми CDM барон Ерік РОСЕНКРАНТЦ та ректор ВНТУ Борис МОКІН.

Отож, віднині CDM надаватиме факультету комп'ютерного інтелекту нашого університету не лише пропозиції щодо CRM-дисциплін та матеріалів, а й безкоштовно ліцензовані копії власного програмного забезпечення для навчання майбутніх спеціалістів. А також зорганізуюватиме поїздки студентів-відмінників до Данії і працюватиме найкращих випускників у своїй філії в Україні.

Вітаємо!**ЗАСЛУЖЕНИЙ ПОДАРУНОК ДО СВЯТА**

Комплексний проект «Вінницька обласна комп'ютерна освітня мережа дистанційного навчання» нашого Вінницького національного технічного університету здобув грант обласного конкурсу. Керівники проекту — ректор ВНТУ Борис МОКІН та доцент кафедри моделювання та моніторингу складних систем Мирослав БОЦУЛА.

Подібне інтелектуальне змагання на отримання грошових грантів Вінницька обласна державна адміністрація та Вінницька обласна рада зорганізувала уже вдруге. Нинішній конкурс, як і торік, відбувався в рамках реалізації Програми розвитку інформаційних, телекомунікаційних та інноваційних технологій в закладах освіти області на 2006-2010 роки.

На урочистостях з нагоди Дня працівників освіти голова ОДА Олександр ДОМБРОВСЬКИЙ та голова облради Григорій ЗАБОЛОТНИЙ вручили авторам проектів сертифікати, що засвідчують їх перемогу.

Серед професійно-технічних навчальних закладів відзначили Козятинське міжрегіональне вище професійне училище залізничного транспорту. Сертифікат за перше місце у номінації «Загальноосвітні навчальні заклади» отримала ЗОШ №18 Вінниці.

Варт знати**НОВИНКИ 1С у ВНТУ**

Система програм «1С» широко використовується в обліку, менеджменті, економічному аналізі, плануванні, бюджетуванні тощо. Вміння працювати з нею вимагається від спеціалістів цих напрямків діяльності в більшості підприємств, установ та організацій різної форми власності.

Нині найбільш розповсюдженими є програми версії 1С:7.7. Але слід відзначити, що вже створені і широко впроваджуються програми нової версії — 1С:8. А тому попит на фахівців щодо її застосування стрімко зростає.

У зв'язку з цим провідний партнер фірми «1С» у Вінницькому регіоні — фірма «Аксіома Аудит» та ВНТУ розглянули пропозицію щодо поєднання потреб практики з широкими можливостями університету.

«Аксіома Аудит» безкоштовно надасть ВНТУ комплекс програм версії 1С:8. Крім цього буде **започатковано акцію — безкоштовні курси для студентів університету, які бажають стати фахівцями з 1С:8.** Після закінчення курсів кращим їх випускникам гарантується робота у фірмі «Аксіома Аудит». Університет у свою чергу надає приміщення, техніку та здійснюватиме фахову підтримку.

Надалі планується широко використовувати комплекс програм 1С:8. Незабаром Факультетом підвищення кваліфікації з сучасних комп'ютерних інформаційних технологій (ФПК СКІТ) Інституту інтеграції

навчання з виробництвом (ІНІВ) планується організація спеціальних курсів з використання даного комплексу програм. Оплата за курси буде помірною, а для працівників бухгалтерії та викладачів ІНМ — символічною.

Першими з цих курсів, як найактуальніші, будуть «Основи комп'ютерного бухгалтерського обліку з використанням середовища «1С:Бухгалтерія 8.0». Це пов'язано з тим, що на кожному підприємстві чи у власному бізнесі вся інформація про стан підприємства збирається і обробляється в бухгалтерському обліку (як правило, з використанням програм «1С»). А вже потім нею користуються власники, менеджери, економісти та ін. (теж, як правило, з використанням програм «1С»). Для цього потрібно знати: 1) основи бухгалтерського обліку; 2) основи користування програмами «1С».

Сьогодні ці дві задачі навчання розв'язуються на різних курсах. Але вже є методика поєднання цих курсів, що значно покращує якість навчання і зменшує витрати часу. Дана методика розроблена та перевірена на практиці і схвалена фірмою «1С». Вона вийшла в видавництві «1С» окремою книгою. Автор методики та книги зараз адаптує її для України та братиме безпосередню участь у проведенні курсів у нашому університеті.

Вадим САХНО, кандидат технічних наук, доцент кафедри інформаційного менеджменту

Міжнародний рівень

Цьогоріч у Всесвітньому форумі SPIE і міжнародній науковій конференції «Оптика та Фотоніка-2007», що традиційно проводиться у США, взяло участь 9 представників університетів України. Ірина МЯЛКІВСЬКА, Станіслав ТУЖАНСЬКИЙ та Ольга МАЛІНОЧКА — вихованці нашого Вінницького національного технічного університету.

Коли 6 років тому SPIE — Міжнародна асоціація з оптичних технологій вперше до участі у своєму зібранні запросила студентів, серед них був єдиний представник України — студент нашого університету Андрій ЯРОВИЙ. Нині ВНТУ, його перспективні наукові школи у SPIE добре знають, тому охоче запрошують наших молодих науковців на свої форуми.

Вихованки кафедри лазерної та оптоелектронної техніки нашого ВНТУ Ольга МАЛІНОЧКА та Ірина МЯЛКІВСЬКА з президентом SPIE Brian Cufshaw та студентами інших університетів

ОПТОЕЛЕКТРОНІКА — СПРАВА ЖІНОЧА

52-га щорічна зустріч – SPIE Annual Meeting відбулася у Сан-Дієго (Каліфорнія) з 25 по 31 серпня.

SPIE Annual Meeting – це офіційне щорічне зібрання керівників всіх структурних підрозділів міжнародного товариства оптичної техніки SPIE, де вони звітують про свою діяльність та визначають програму, напрямки розвитку товариства.

Як президент Студентського відділення SPIE ВНТУ я стала переможцем конкурсу і отримала SPIE Travel Grant та офіційне запрошення. Цей проект є частиною програми з підтримки Студентських відділень SPIE різних країн для налагодження тісних контактів між ними та їхньої інтеграції у проекти міжнародного товариства оптичних технологій SPIE.

У конференції брали участь представники понад 20 країн світу: Великобританія, Німеччина, Канада, США, Японія, Китай, Індія, Туреччина, Польща, Росія, Бразилія, Мексика, Колумбія. Більшість учасників конференції — студенти та аспіранти, оскільки асоціація SPIE має широку мережу студентських відділень у багатьох університетах світу.

Перші два дні конференції — знайомство учасників один з одним. Незвичним видалось, що на науковій конференції широко практикувались ігри на рухливість. Це для того, аби учасники швидше заприятювались, поводитись невимушено. На наших конференціях навіть уявити подібне просто неможливо. Мені пощастило обмінятися координатами і домовитися про наукову співпрацю з представниками університетів Канади, Німеччини, Польщі, Мексики, Росії.

У наступні дні відбувались засідання різних секцій. Їх було дуже багато, відвідати усі неможливо. Доповіді читались на надзвичайно високому рівні. Я взяла участь у роботі секцій «Обробка сигналів та зображень», «Тонкі плівки», «Технології оптичних систем».

Також я представила науковий постер «Використання оптичних властивостей напівпровідникових структур

для реалізації транспарантів», на основі якого буде опублікована стаття в збірнику праць конференції «Оптика і Фотоніка-2007».

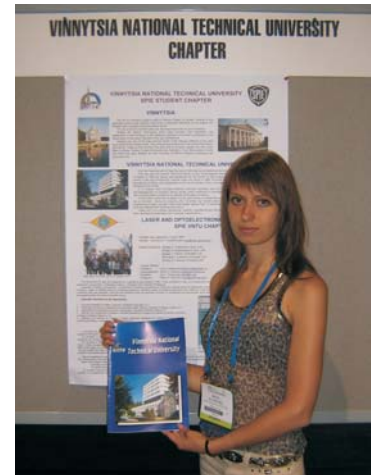
На конференції проводилось багато курсів з різноманітної тематики. Я прослухала курси «Матеріали: властивості і застосування для стабільних оптичних систем», які читав лектор Роджер Пеквін (Тюксон, штат Арізона).

Також відвідала виставку, де фірми-виробники оптичних приладів та пристроїв рекламували свою продукцію. Частина виставкових площ була відведена для студентських відділень SPIE. Я представила постер, на якому була розміщена інформація про наш університет, про наше відділення SPIE і звіт про результати його діяльності за 2006-2007 навчальний рік.

Цікаво, що оптикою займаються дуже багато жінок. У SPIE є навіть відділення Women in Optics.

А загалом Америка — це зовсім інший світ. Скрізь надзвичайно чисто. Люди дуже привітні. Лише зустрілась з кимсь очима — уже посміхаються, вітаються, бажать гарного дня. Велика шаноба до інвалідів, усе: транспорт, магазини, ліфти прилаштовані до їхніх потреб. Але під кінець перебування у Сан-Дієго я уже стомилась весь час посміхатися. Американці кажуть, що нас, слов'ян, впізнають за похмурим виразом обличчя.

Ірина МЯЛКІВСЬКА, аспірантка кафедри ЛОТ, президент Студентського відділення SPIE ВНТУ

Іра МЯЛКІВСЬКА з проспектом alma-mater на фоні постеру про відділення SPIE ВНТУ.

Перспективи розвитку

Студенти ВНТУ на екологічній вершині у Португалії

У серпні відбувся міжнародний екологічний зліт молоді Європи, Азії та Америки «Ecotopia-2007». Цьогоріч у Португалії на узбережжі Атлантичного океану поблизу міста Альджезур. В «Ecotopia» взяли участь представники понад 30 європейських та інших країн світу – всього близько 500 осіб. Це переважно студентська молодь, що безпосередньо пов'язана з екологічними проектами, навчанням та роботою. І серед них студенти нашого університету.

«Ecotopia» в перекладі означає «екологічна вершина». Мета цього заходу – спілкування, обмін досвідом з вирішення екологічних проблем, еколого-просвітницька робота, культурно-виховні заходи і, нарешті, організація молоді на вирішення глобальних екологічних і соціальних проблем планети. «Екотопія» є прикладом гармонійного співіснування з навколишнім середовищем. Її учасники віддають перевагу вегетаріанській кухні, безпечним для довкілля видам транспорту і побутовим технологіям. Усі мешканці табору колективно приймали рішення і спільно брали участь у повсякденній роботі. Жили в наметах. Спілкувалися переважно англійською мовою. Головна тематика «Екотопії-2007» – альтернативні екологічні технології в рамках концепції сталого розвитку.

Це черговий екологічний форум молоді, який відбувається впродовж 19 років і щоразу в різних країнах Східної і Західної Європи. «Екотопію» приймали Франція, Польща, Чехія, Нідерланди, Угорщина, Шотландія, Німеччина, Румунія, Фінляндія, Болгарія, Ірландія, Україна, Молдова, Словаччина і Португалія.

Це фестиваль, на якому збираються однодумці, щоб створити на два тижні власне ідеальне суспільство, основними цінностями якого є повага до природи, людини, рівноправність та справедливість. Молоді люди з багатьох країн приїжджають в «Екотопію», аби поділитися своїми вміннями і знаннями,

спланувати нові заходи, знайти друзів-однодумців, майбутніх партнерів, звернути увагу місцевого населення на екологічні проблеми регіону та, врешті, просто добре провести час серед чудової природи.

На цьогорічній «Екотопії» Україну представляли від нашого університету студент Роман Петрук (група ЕКО-05) та аспірант Віталій Іщенко (кафедра хімії та екологічної безпеки). Для Віталія це вже п'ята «Екотопія». Під час форуму крім спілкування на екологічну тематику учасникам влаштовувались різноманітні екскурсійні поїздки до старовинних туристичних міст Порту, Севілья, Обідош, Евора, Лісабон, Мадрид. Нам з Віталієм особливо цікаво було побувати на всесвітньо відомих футбольних стадіонах в Порту («Dragon») і в Севільї («Sevilla»). Декілька днів відпочивали на атлантичному узбережжі. Цікаво було спостерігати людей, які захоплюються серфінгом. Купатися в океані проблематично через холодну течію, що омиває Португалію, оскільки температура води близько 10-15°C.

Про наш ВНТУ вкотре почули і захоплювалися люди різних країн і національностей. Такі зустрічі молоді слугуватимуть справі збереження довкілля, єднання на принципах добра і любові до Людини і Природи.

Роман Петрук, група 1ЕКО-05

УКРАЇНСЬКІ КОМАНДИ ЗДАТНІ ПЕРЕМОГТИ НА ПЕРШОСТІ СВІТУ АСМ

«Такого фантастичного свята програмування ми ще не бачили!» — не стримували емоцій цьогорічні фіналісти Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування, покидаючи Вінницю. До того ж не лише новачки, а й досвідчені учасники змагань, що проводяться в Бухаресті, Будапешті, Дубліні, Лас-Вегасі та інших європейських та американських містах.

Дійсно, шалений попит на кваліфіковані програмістські кадри спонукає все більшу зацікавленість провідних світових та українських фірм олімпіадами з програмування, і не лише як засобом відбору кадрів. Але й і як сприянням розвитку талановитої молоді, залученням нових рекрутів на ниву програмування. Не секрет, що сучасний програміст має дуже багато знати, а отже й дуже багато і напружено вчитися. Тому і виснажується приток до провідних світових університетів абітурієнтів власних країн з напрямку комп'ютерних наук. Недарма у складі більшості американських команд і багатьох команд європейських країн, все частіше зустрічаються східноєвропейські прізвища.

І в жодній з провідних світових фірм не виникає сумнівів щодо кваліфікації та креативності українських програмістів, які за рейтингами топ-кодера впевнено посідають сьогодні загальне шосте місце у світовому рейтингу.

Велику допомогу щодо залучення до проведення фіналу олімпіади нових спонсорів надав створений цього року Всеукраїнський благодійний фонд «Асоціація підтримки та розвитку інформаційних технологій», президентом якого на установчих зборах одногласно було обрано доцента нашого Вінницького національного технічного університету Володимира МЕСЮРУ.

Отож, цього року серед спонсорів з'явилися компанії «Інтел», АBBY, «Квазар-Мікро», «Датагруп». Вперше виступила спонсором і датська компанія CDM, яка ознайомившись з результатами ВНТУ у попередніх олімпіадах уклала угоду з нашим університетом щодо співпраці у сфері підготовки кадрів програмістів і має намір відкрити саме у Вінниці свою першу східноєвропейську філію. Отож, **на олімпіаду прибув сам засновник фірми барон Ерік РОЗЕНКРАНЦ, прямиий нащадок принца Гамлета**, власник побудованого у XIV сторіччі замку, в якому, кажуть, навіть мешкають 12 привидів.

І дуже радує, що спонсори не лише надали фінансову допомогу, але й відрядили своїх представників для презентації найновіших досягнень своїх фірм та пропозованих ними програм для студентів і випускників університетів. Тож, ті, кому пощастило відвідати ці презентації, отримали доволі повну картину сучасного стану практичного програмування та основних напрямків його майбутнього розвитку.

Дуже приємним стало й те, що представниками кількох спонсорів стали колишні випускники нашого університету. Наприклад, **Google представляв колишній олімпієць, учасник фіналу першості світу в Сан-Антоніо (Техас) у складі команди ВНТУ, випуск-**

ник кафедри інтелектуальних систем – Богдан ВЛАСЮК. Колишній випускник цієї ж кафедри Анатолій ЛЕЩЕНКО представляв на олімпіаді відому в Україні фірму «Інком». До речі, Анатолій висловив зацікавленість його компанії у проведенні окремої спеціалізованої олімпіади з проектування систем CRM – дуже динамічного сегменту ринку програмного забезпечення, саме з якого збираються організувати підготовку у ВНТУ фахівців і представники CDM.

Програма олімпіади включала велику кількість різноманітних заходів, зокрема вечірку знайомств у дико-клубі «Курсаль», поїздку до дендропарку «Софіївка».

Але основним пунктом програми був фінал Всеукраїнської студентської олімпіади, який проходив як перший етап відкритого Кубка (www.opencup.ru) під назвою Гран-Прі України, що надало можливості взяти участь в ньому за допомогою Інтернет близько 300-м додатковим командам з країн колишнього СРСР та Болгарії.

Фінал відбувся 15 вересня. І на відміну від минулих років нині інтрига боротьби за перше місце не вдалася. Все «зіпсувала» **команда Львівського національного університету ім. І.Франка (капітан Василь БІЛЕЦЬКИЙ)**, яка з перших хвилин захопила лідерство і вже не віддала його до кінця змагань, єдиною розв'язавши усі 10 запропонованих учасникам задач.

До речі, з усіх 320 команд, що змагалися за Гран-Прі України, лише **Петро МІТРИЧЕВ з Московського державного університету** (один з кількох визнаних світових лідерів спортивного програмування) спромігся на те ж саме, лише на лічені хвилини випередивши команду Василя! Отже, команда «скорпіонів» зі Львова, як вони себе називають, стала чемпіоном України та показала другий результат серед команд кращих університетів колишнього СРСР (зауважимо, що серед учасників Гран-Прі України було кілька призерів останньої першості світу з програмування)!!! Це була дійсно заслужена перемога, адже кілька років ця команда постійно нарощувала свій потенціал, покращуючи свої спортивні результати, а її очільник був одним з лідерів за кількістю розв'язаних задач на кількох сайтах в Інтернеті (зокрема, asm.timus.ru), увійшов до світової еліти у рейтингах топ-кодера.

Два других місця закономірно посіли **дві команди Київського національного університету ім. Т. Шевченка**, до складу яких входять по два володаря золотих медалей Всесвітньої олімпіади з інформатики серед школярів. До речі, одна з цих команд показала і третій результат у рейтингу Гран-Прі України.

Третє місце поділили добре відомі в Україні коман-

ди Харківського національного технічного університету «ХПІ», Вінницького національного технічного університету (у складі фіналіста першості світу Дмитра БІЛОУСА та другокурсників Костянтина ВОЗНЕСЕНСЬКОГО й Віталія НЕВІДОМОГО) і Таврійського університету ім. В. І. Вернадського (Сімферополь).

Призи цього року були вагомими. Усі учасники олімпіади отримали футболки, бейсболки, пакети та металеві значки з символікою олімпіади. Команди-призери олімпіади отримали спеціально виготовлені медалі та Кубки. Крім того кожен член команд-призерів та їх тренери отримали ліцензоване програмне забезпечення FineReader 8.0 та Lingvo, а також цінні подарунки: 1 місце – кишенькові персональні комп'ютери (4 комплекти); 2 місце – РК-монітори (8 комплектів); 3 місце – домашні кінотеатри (12 комплектів). Додатково наші гості, команди з Тбіліського державного університету, отримали як призи два принтери та два DVD-дисководи.

Усі команди і кожен член команд-переможців отримали в подарунок від ректора ВНТУ його нову публіцистичну книгу «ВИБІРКОВИЙ І, ЗВИЧАЙНО Ж, ТЕНДЕНЦІЙНИЙ ЛІТОПИС, АБО Я ТАК ДУМАЮ».

Гідно були оцінені зусилля організаторів олімпіади і Міністерством освіти і науки України, представник якого **Наталія ЖУРАВЛІОВА** вручила нагороди представникам Оргкомітету.

Почесним знаком «Відмінник освіти України» нагороджено головного системного адміністратора олімпіади **Ігоря АРСЕНЮКА**, Почесною Грамотою Міністерства освіти і науки України — координатора олімпіади **Володимира МЕСЮРУ**, Подяку **МОНУ** отримав заступник голови Оргкомітету, директор Інституту ІТКІ **Олексій АЗАРОВ**.

Хочеться щиро подякувати за величезну роботу з організації олімпіади заступнику голови оргкомітету, директорів ІнТКІ, д.т.н., професору **Олексію АЗАРОВУ**, голові журі, д.т.н., завідувачу кафедри ІС **Сергію ЮХИМЧУКУ**, головному системному адміністратору, к.т.н., доценту кафедри ІС **Ігореві АРСЕНЮКУ**, голові мандатної комісії, к.т.н., доценту кафедри ПЗ **Володимиру МАЙДАНЮКУ**, голові апеляційної комісії, д.т.н., професору **Анатолію ПЕТУХУ**, заступнику декана факультету КІ **Аллі ДЕНИСЮК**. Велику допомогу організаторам олімпіади надали й студенти-волонтери, серед яких особливо відзначимо **Дениса КОЖУХАРА**, **Сергія КОТЕНКА**, **Дмитра БЕНЮКА**, **Олександра КРОХМАЛЯ**, **Віталія ПОГРЕБНЯКА**, **Марину ГОЛОВІНУ**, **Наталку СМЕТАНЮК**, **Марію ПОРИЦЬКУ**.

Особливу подяку хочеться висловити також директору ІнМТ, професору **Юрію БУРЕННІКОВУ**, який надав для проведення олімпіади комп'ютерні класи ОЦ № 7 та забезпечив проведення у студентському клубі «Зодіак» урочистої вечірки закриття олімпіади.

Сьогодні українські команди сильні як ніколи. І віриться, що не за горами вже і медалі першості світу АСМ з програмування, і навіть чемпіонські звання!

А майбутніх чемпіонів запрошуємо на тренування та змагання з програмування. За довідками звертайтеся до центру електронних комунікацій Інтерцек (ауд.2121) та за телефоном 43-78-80.

Володимир МЕСЮРА,
координатор Всеукраїнської олімпіади з програмування,
президент ВБФ «Асоціація підтримки та розвитку інформаційних технологій», член журі півфіналу першості світу АСМ з програмування,
к.т.н., доцент кафедри інтелектуальних систем ВНТУ

Скористайтеся!

ТВІЙ ІНТЕЛЕКТ + «DJUICE» = ТУРПОЇЗДКА В ЗАХІДНУ ЄВРОПУ

Після літньої перерви поновились ігри Студентської інтелектуальної ліги «Що? Де? Коли?». Черговий етап цих змагань проходив у дні святкування 143-ої річниці з дня народження Михайла Коцюбинського, тож, цілком логічно, що він відбувся у стінах педагогічного університету, який носить ім'я славетного письменника.

Понад двадцять команд змагались за призи, що були люб'язно надані організаторами заходу – молодіжним брендом «DJUICE» та ВОВ АПОСУ. Традиційно головна суперечка точилась між «Збірною імені ВДПУ» (педуніверситет), «Трахтенброїдом», «Шаленими негатронами», «Stix» (всі технічний університет), «Tip-top» (торгово-економічний інститут), «TOST» (фінансово-економічний університет). Але була своя інтрига й для менш досвідчених команд. Для них було принципово важливим обійти суперника, так би мовити, своєї вагової категорії. Приємно відзначити, що до Студентської інтелектуальної ліги «Що? Де? Коли?» долучились студенти аграрного університету, який представляла команда «Еколог». А також те, що нарівні зі студентами університетів змагаються і представники технічного й медичного коледжів.

Під час гри учасники дізнались про те, як біля садиби Коцюбинського в 1909 році з'явилися гвоздики, улюблені квіти письменника – він їх привіз з острова Капрі, про те, що він знав дев'ять мов, був головою товариства «Просвіта» у Чернігові та багато іншого.

Завершивши дистанцію в 30-ть запитань, з'ясували, що «Збірна імені ВДПУ» підтвердила свій високий клас і здобула перемогу в рідних стінах. За нею фінішували «Трахтенброїд» і «Stix». Цей успіх ще більше наблизив майбутніх педагогів до здобуття головного призу Студентської інтелектуальної ліги «Що? Де? Коли?» – тижневої поїздки в одну з країн Західної Європи, яку повністю оплачує молодіжний бренд «DJUICE». Тож, бачимо, що не лише в телевізійному «Що? Де? Коли?» можна здобути вагому винагороду своїм власним розумом, але й на ігрових майданчиках Вінниці.

Анатолій ТЕКЛЮК,
кандидат філософських наук,
викладач кафедри філософії ВНТУ

Многая літа!**ПРОФЕСОРУ РОГАЛЬСЬКОМУ —70!**

*Інститут електроенергетики та електромеханіки є складовою загальноуніверситетського колективу видатних науковців різних напрямків, які самовіддано працюють на благо розвитку науки, техніки та людства загалом. Ці люди поповнюють загальносвітову скарбницю знань. Саме до таких видатних науковців належить **Броніслав Станіславович РОГАЛЬСЬКИЙ** – доктор технічних наук, професор кафедри електротехнічних систем електроспоживання та енергетичного менеджменту.*

Броніслав Станіславович є яскравим взірцем науковця, педагога і перш за все людини, яка вирізняється своєю добротою, щирістю, мудрістю і невичерпною енергією. Він любить свою справу, й саме завдяки цьому невпинно рухається до поставленої мети і досягає значних результатів.

Науковий шлях Броніслава Станіславовича розпочався із Кам'янець-Подільського індустріального технікуму, який він закінчив у 1956 році за фахом «Розробка корисних копалин відкритим способом». Потім служба у війську. На виробництві працював гірничим майстром.

У 1965 році закінчив Київський політехнічний інститут за фахом «Автоматизація і електрифікація гірничих робіт».

Працював головним енергетиком комбінату «Вінниця-шляхзалізобетон». Закінчивши аспірантуру в КПІ, захистив кандидатську дисертацію.

У Вінницькому політехнічному інституті (згодом ВДТУ, а потім ВНТУ) почав працювати з 1 вересня 1975 року. Докторську дисертацію захистив 2000-го у Дніпропетровській національній гірничій академії. Рішенням Атестаційної колегії Міністерства освіти і науки України йому присвоєно звання професора. Довгий час був завідувачем кафедри ЕСЕЕМ.

Його наукова діяльність присвячена проблемі енергозбереження в електричних мережах і технологічних процесах. Брав участь у розробці і впровадженні нині діючої «Методики розрахунку плати за перетікання реактивної енергії між енергопостачальними компаніями та їх споживачами».

Броніслав Станіславович є автором понад 200 наукових праць, зокрема 20 авторських свідоцтв і патентів СРСР, РФ і України, 8 навчальних посібників, 2 монографій.

Нагороджений золотою і двома срібними медалями ВДНГ СРСР та відзнаками міжнародної організації винахідників.

Броніслав Станіславович є істинним науковцем, який уміло застосовує свої наукові досягнення для вирішення актуальних проблем сучасної енергетики: енергозбереження в електричних мережах. Під його керівництвом створено науковий напрям з оптимізації режимів реактивної потужності в електричних мережах, який є одним із провідних в Україні.

Талановитий педагог, він уміє зацікавити студентів тим, що стане їм у нагоді. До професора РОГАЛЬСЬКОГО студенти ставляться з повагою та завжди прислухаються до мудрих його порад.

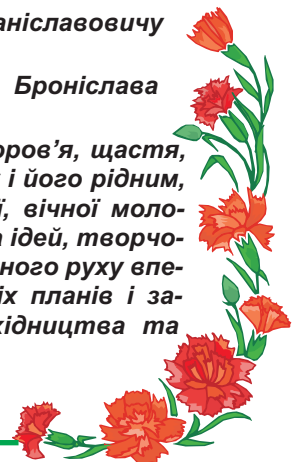
Броніслав Станіславович є безумовним авторитетом у колективі кафедри ЕСЕЕМ і університету загалом.

15 жовтня Броніславу Станіславовичу виповнилося 70 років.

Колектив кафедри вітає Броніслава РОГАЛЬСЬКОГО з ювілеєм!!!

Сердечно бажає міцного здоров'я, щастя, благополуччя, достатку йому і його рідним, невичерпної життєвої енергії, вічної молодості душі, нових ініціатив та ідей, творчого натхнення! А також невпинного руху вперед, успішного здійснення всіх планів і задумів на творчій ниві винахідництва та раціоналізаторства!

Так тримати!

Молоді ідеї**СТУДЕНТИ ДЛЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ**

У приміщенні готелю «Вінниця», що в нашому обласному центрі, відбулася презентація книжок, написаних учасниками проекту «Студенти для органів місцевого самоврядування». Організатором презентації виступила громадська організація «Молодіжна альтернатива».

«Молодіжна альтернатива» — це позапартійна неприбуткова громадська організація, яка створена у січні 1994 року, аби сприяти різноманітним освітнім програмам залучати молодь до активної участі у політичному житті країни.

«Молодіжна альтернатива» започаткувала проекти «Студенти для парламенту» і «Студенти для органів місцевого самоврядування». Вони фінансовані Національним Фондом Підтримки Демократії (NED). Основною метою проектів є виховання нового покоління політиків, підвищення професійної освіти молоді, сприяння талановитим студентам та аспірантам у

набутті адміністративного та політичного досвіду шляхом їх роботи помічниками-консультантами народних депутатів та у аналітичних групах при Верховній Раді України й у органах місцевого самоврядування. Протягом 1996-1997 років за проектом «Молодіжної альтернативи» пройшло стажування близько 1500 студентів київських та регіональних ВНЗ.

У квітні-вересні близько 85 студентів мали змогу пройти стажування у міських і обласних радах міст Севастополя, Сімферополя, Чернігова, Черкас, Вінниці, Одеси, Львова, Тернополя, Чернівців, Ужгорода, Донецька, Луганська, Харкова, Запоріжжя. У Вінниці проходили стажування 8 осіб, зокрема і я.

Книги, що написали студенти: «Органи місцевого самоврядування: особливості, проблеми та перспективи», «Молодіжний рух та студентське самоврядування: регіональний зріз». Це дослідження молодих людей, які мають певний досвід стажування в органах виконавчої влади та виробили власну позицію щодо вирішення наболілих проблем.

Тетяна ЧЕРНЯХОВИЧ, 1КС-03, голова студентського самоврядування ВНТУ

Вдячна пам'ять

ЙОГО ПОЗИЦІЯ БУЛА – БУДУВАТИ

На корпусі факультету медико-біологічного та електронного приладобудування відкрито меморіальну дошку колишньому завідувачу кафедри КІВРА, кандидату технічних наук, доценту Євгену Володимировичу ДУБОВУ.

– Власне сам цей корпус є пам'ятником Євгену Володимировичу, адже побудований завдяки його ентузіазму. Побудований без жодної копійки державних коштів: за фінансового сприяння спонсорів і власними силами колективу викладачів і студентів – методом народної толоки. Побудований командою Дубова, – наголосив на урочистостях з нагоди відкриття пам'ятної дошки ректор університету Борис МОКІН.

– Євген Володимирович багато років пропрацював у нашому ВНЗ – понад чверть століття. Це була людина дуже енергійна, неординарна і чудовий товариш. Він мав величезний організаторський талант, – говорить доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри ПКТА Микола ФІЛІНЮК. – Його життєва позиція була – будувати, творити, не пасувати перед

труднощами. Він і зараз, відійшовши в інший світ, залишається з нами. Адже це приміщення допомагає рости нове покоління інженерів для нашої України.

Вшанувати пам'ять Євгена ДУБОВА прийшли студенти, викладачі, співробітники університету, його друзі, родина.

Полотнище зняли дружина Надія Борисівна ДУБОВА, викладач кафедри вищої математики, син, онука.

Це друга меморіальна дошка у нашому університеті. Перша відкрита у 2000-му році на навчальному корпусі №1 першому керівникові ВНЗ, професору Роману Юрійовичу КІГЕЛЮ. Обидві виготовив майстер підприємства «Мінерал» Василь СОБКО.

Враження першокурсника

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПРАКТИКУМ

«Приємно і несподівано, що саме наш університет є рідкісним винятком, адже не зважаючи, що технічний, зацікавлений не лише у збереженні вихованцями культурних надбань, а й у їх примноженні, поширенні, удосконаленні. Що така унікальна дисципліна, як практична культурологія, де студенти мають можливість одержати насолоду від живо побаченого і почутого мистецтва у різних його проявах, є пріоритетним джерелом духовного збагачення саме студентів ВНТУ» — неодноразово звучала думка моїх однокурсників.

На першому занятті з культурології (а заняття зазвичай відбуваються в актовій залі університету), відкрили перед нами духовну скарбницю ВНТУ ті, чиєю самобутньою творчістю та яскравою обдарованістю пишається наш університет — мистецьки обдаровані старшокурсники. Панували захоплення, радість...

У світ прекрасного покликали усіх нас хвилюючі мотиви як народних, так і сучасних пісень, які виконувалися (що особливо хотілося б відзначити) не тільки українською та російською, а й англійською. Від танцювальних пар та ансамблів, професійність та виконавська майстерність яких просто вражала, не можна було відвести очей. Усі виступи були непе-

ревершеними. Проте родзинкою свята став незрівняний показовий виступ університетської команди КВН.

Хоч і кажуть, що чудес не буває, та проте можна говорити лише доти, доки не почуєш чарівні звуки недосяжної, захопливої музики, яку ми усі мали можливість відчути завдяки нестаріючому, завжди сучасному голосу гітари, який вражає своєю вічною молодістю, адже знову і знову народжується у серцях нових талановитих виконавців. Недарма музику називають царицею всіх мистецтв, а її вплив на людину вважають найсильнішим.

Ми з нетерпінням відряховуємо у календарі дні, аби настала мить, коли наш викладач практичної культурології,

піднявшись на сцену, запропонує нам нову програму спілкування з живим мистецтвом.

Від імені усіх своїх однокурсників хочу подякувати адміністрації ВНТУ, насамперед професору Тамарі БУЯЛЬСЬКІЙ — як ідеологу гуманізації технічної освіти, усім, завдяки чий наполегливості і ентузіазму студенти нашого університету мають можливість паралельно з навчанням, не зраджуючи своєму фаховому вибору, поринати у яскравий світ високих почуттів, пристрастей і думок. Це робить нас духовно багатшими і щасливішими.

Валерій ГРАНЯК,
студ. 1-го курсу ІНЕЕЕМ,
група ЗЕ-07

На насі

Особливістю вступної кампанії цього року став ажітаж навколо будівельного напрямку підготовки. Серед абітурієнтів нашого університету виявилось найбільше бажаючих стати саме будівельниками. Значно більше ліцензованого обсягу було охочих навчатись за контрактом.

НАЙВАЖЛИВІШЕ З УСІХ МИСТЕЦТВ ПОТРЕБУЄ КАДРІВ

Чому у нашому суспільстві такий великий інтерес до цього напрямку підготовки спеціалістів? Будівництво в Україні за умов вільного ринку стає фактором, що забезпечує розвиток регіону, виходячи як з місцевих, так і загальнодержавних інтересів. Майбутнє будівельної галузі залежить від забезпечення її кадрами з відповідною архітектурною і будівельною підготовкою.

Здавен мистецтво будувати належало до найвищих видів творчості і фундаментальної науки, на базі якої створювалися і зберігалися найнадійніші матеріальні свідчення культури суспільства. Але завжди було дуже важливо обрати вірний шлях, який би не деформував нормальний процес будівництва і створення архітектурних споруд. Зараз з'явилися нові умови для роботи будівельників і архітекторів при фактично відкритому ринку загальносвітових будівельних матеріалів і конструкцій.

Останнім часом значно розширився діапазон роботи містобудівників і архітекторів, з'явилися нові для нашої країни теми архітектурної і будівельної творчості, невідомі попередньому поколінню спеціалістів. Це проектування котеджів, церков, монастирів, ігрових клубів, казино, більярдних, боулінгів, банків, нових типів стадіонів, тренажерних залів, приватних басейнів та підприємств, що широко використовують монолітні, металеві конструкції, які

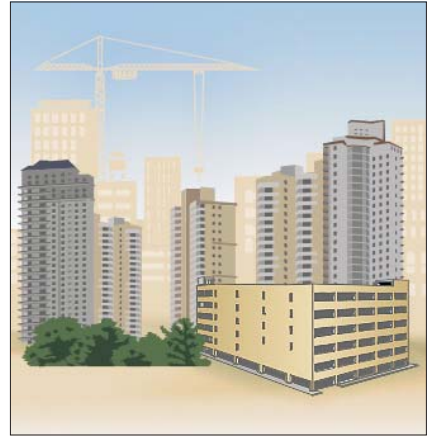
раніше обмежували творчість архітектора та будівельника, а тепер надають широкі можливості для творчості.

Але водночас з'явилась архітектура для багатих і архітектура для бідних. До того ж реальним стало право на вибір архітектури залежно від кількості грошей. Великого поширення набула комерційна архітектура тимчасових прибудов, торгових наметів, магазинів, кафе, що легко виникають, а також легко зникають, вносячи акценти в містобудівний ландшафт.

Зі з'явою в арсеналі архітектора комп'ютера змінився сам процес конструювання форм та виконання при цьому як художніх, так і робочих креслень. Ми маємо справу з безумовним прогресом, але врешті він дуже деформує наше мислення, сприяючи звільненню творчих сил для чистої творчості, і водночас спричинює небезпеку нівелювання талантів та масове використання чужих розробок, знахідок.

Можлива деградація спеціалістів нині полягає у втраті часу на інтелектуальний розвиток особистості. Можна не прочитати книгу, картину можна не побачити, музику можна не почути. Важливо, щоб людина в цих умовах змогла не деградувати і була націлена на вдосконалення свого інтелекту.

Для людини цивілізованого суспільства найважливішим з усіх мистецтв і видів діяльності є архітектура і будівництво. У спорудах людина народжується,

живе, навчається... Якість архітектури і будівництва визначають обличчя і рівень розвитку суспільства. Про культуру певного часу судять за найнадійнішим матеріальним свідченням — архітектурно-будівельними пам'ятками тієї епохи, яка є відображенням способу життя і інтелекту того суспільства.

Можливості розвитку кожного суспільства укладені в його архітектурних будівлях і спорудах. Будівельні конструкції, які набули форм певної архітектури ілюструють нашу неповторну сучасність. Загиблі цивілізації в основному тільки й відомі нам завдяки руїнам будівельних споруд і рідкісним уцілілим пам'яткам архітектурної творчості.

Ігор ДУДАР, завідувач кафедри МБА ВНТУ, доктор технічних наук, професор, академік АБУ

Приєднуйтесь!

РОЗВАЖАНКА

«СТУДЕНТСЬКИЙ МАРШРУТ-2007»

На території семи ВНЗ Вінниці відбулася студентська розважанка «Студентський маршрут-2007». Основна мета — об'єднати студентів різних навчальних закладів, адже участь брали студенти технічного, аграрного, педагогічного, медичного університетів, торгово-економічного інституту, інституту конструювання одягу і підприємництва...

«Студентський маршрут-2007» є одним із заходів, які входять до складу комплексної програми «Студентське життя-2007», про яку ми чуємо не вперше. У рамках цієї програми відбулися і «Міс ВДАУ», і «Студентський ЗАГС», і «Студентський маршрут», і щомісячна «Студентська інтелектуальна ліга» та багато іншого. Організатор програми

— ВОВ АПОСУ, голова якого, Андрій ЗАПОРОЖАН постійно прагне допомогти студентам врізнобарвити дозвілля.

«Студентський маршрут-2007» проект, який вперше реалізовується на Вінниччині. Та за словами студентів, які брали участь, було б дуже добре аби він став щорічною доброю традицією. Саме тут студенти знайшли собі багато нових друзів, а три години динамічної гри подарували молоді ще кілька цікавих пригод.

Студенти висловлюють щире подяку організаторам гри, генеральному спонсору молодіжному мобільному бренду DJUICE та нічному клубу «Європа».

«СТУДЕНТСЬКУ ОСІНЬ-2007» ОБ'ЄДНАЛА ВЕСНЯНА ТЕМА

Уже сьомий рік поспіль першокурсники нашого ВНТУ починають своє студентське життя з цього мистецького конкурсу. Нині охочих взяти участь у сценічному змаганні було надзвичайно багато. І дійство, яке тривало два дні, вдалось яскравим, видовищним і щирим.

Зніцювала цей конкурс заслужений працівник народної освіти України, проректор з виховної роботи ВНТУ, професор Тамара БУЯЛЬСЬКА. Саме Тамара Болеславівна є автором гуманізації технічної освіти у ВНТУ.

Перші заняття з культурології у вересні — це знайомство першокурсників із університетською художньою самодіяльністю, шоу-презентація сценічних гуртків, які працюють у нашому ВНЗ. А вже потім у жовтні першокурсники презентують свій мистецький хист у «Студентській осені».

— Цього року вперше я виставляла оцінки значно вищі, аніж колеги, фахівці вокалу і хореографії, — говорить голова журі конкурсу «Студентська осінь», професор Тамара БУЯЛЬСЬКА. — Дуже сподобався шляхетний емоційний настрій концерту. Інститути на високому рівні організували виступи своїх студентів — вперше кожен інститут програму представляв у контексті або якоїсь п'єси, або літературного тексту. Інститут МЕЕЕК побудував свій виступ в контексті п'єси «За двома зайцями», вдало доповнюючи її

своїми текстами. До речі, роль Голохвастова чудово виконував першокурсник Олександр НЕБАВА. ІнМТ використав «Вечори на хуторі поблизу Диканьки», ІнБТЕГП — «Карнавальну ніч». Чудове враження справили студенти ІНАЕКСУ, вони поставили фрагмент з «Пригод бравого солдата Швейка» Ярослава Гашека. Викликала захоплення багатожанровість виступів — і класика, і естрада, і фольклор,

і сучасні твори, і власні авторські. І все це на високому душевно-емоційному рівні. Вперше провідна тема програм усіх інститутів — тема кохання. Виступи поєднанні ідеєю любові, дружби, приязні.

Але конкурс передбачає змагання. Отож,

I місце — поділили між собою Інститут автоматизації, електроніки та комп'ютерних систем управління;

Інститут менеджменту і екології та економічної і екологічної кібернетики;

II місце — Інститут електроенергетики та електромеханіки;

Інститут будівництва, теплоенергетики та газопостачання;

III місце — Інститут радіотехніки, зв'язку та приладобудування;

IV місце — Інститут інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії;

Інститут машинобудування та транспорту.

— Цьогоріч до нас прийшло багато талановитих першокурсників. — Продовжує професор Буюльська. — Вразило, яку глибоку поезію пишуть. Першокурсник ІНЕЕЕМ Валерій ГРАНЯК (група ЗЕ-07) декламував власний вірш «Я родився в щасливій країні». Нині готується до виходу підбірки його поезій у рубриці «Студентська муза» нашого часопису «Імпульс». Він же виконував «Елегійний прилюд» на роялі. А першокурсник ІНАЕКСУ Петро ОСИПЕНКО просто неперевершено прочитав Шевченків «Кавказ». А як прекрасно Олена ДУЛЕВИЧ (ІЕКО-07) а cappella співала «Сивіють тумани!» Душевно виконав Олег КИСЛЯК (ЗЕ-07) пісню «Черешня».

Грали на баяні, гітарі, кларнеті... Юнь здобувати інженерний фах прийшла мистецьки обдарована.

Врешті, мета «Студентської осені» не лише виявляти таланти, а й допомогти познайомитись і подружитись першокурсникам не тільки в межах групи, а й факультету, інституту і загалом університету. І вирішити проблему організації дозволя — вдосконалювати себе, вдосконалювати свої художні здібності.

Здіть і дувіться

«ЗОЛОТИЙ ПЕРЕТИН»

ДОПОМОЖЕ ВІННИЧЧИНІ ЗАЛУЧИТИ ІНВЕСТИЦІЇ

У художньому музеї нашого університету відкрита 140-ва мистецька виставка. Експозиція незвичайна, адже презентує... два головних твори. Але яких!

Персональна виставка зnanого вінницького художника Михайла БАБІЯ пропонується студентському і викладацькому загалу нашого технічного університету уже вдруге. Вперше свій доробок митець представляв у нас у 1998-му. Хоча в наших виставках подільського мистецтва Михайло Васильович — постійний учасник з 1990-го. Та й є його роботи є у власній колекції художнього музею ВНТУ.

— Саме Михайло Васильович написав для університетської Галереї пошани портрет колишнього завідувача кафедри промислового та цивільного будівництва, професора Володимира СВЕРДЛОВА, який майже 20 років був проректором нашого ВНЗ. Це має бути особливо значуще і цікаво для студентів-будівельників, які тут присутні, — зауважила на відкритті виставки **заслужений працівник народної освіти України, проректор Тамара БУЯЛЬСЬКА**. — Бабій — це художник, який не боїться експериментувати. У нього свій індивідуальний яскравий почерк, своя манера письма. І тому його роботи легко впізнаються. А представлені на цій виставці проекти для Вінниці мають не лише художній, а й соціальний сенс. Ці полотна вимагають не просто споглядання, не просто роботи душі, їх треба... вивчати, вони потребують певного рівня ерудиції.

Твори «ЗОЛОТИЙ ПЕРЕТИН ВІННИЧЧИНИ» та «НЕЗЛАМНІ ДОНЬКИ — КВІТИ МАТЕРІ УКРАЇНИ» презентуються уже вдев'яте. Їх бачили не лише на Поділлі, а й у столиці. Два полотна складають історію України: 158 персоналій. «Золотий перетин» — це груповий портрет видатних діячів, які народились або творили у нас на Вінниччині. А «Незламні доньки» не мають таких географічних обмежень. До кожної роботи докладено детальну карту-схему, де глядач може довідатися, хто зображений на полотні і що та чи інша особистість зробила для нашої області й держави загалом.

— Ви бачите обличчя людей, які покладали своє щастя, а то й життя для Батьківщини. — говорить **мистецтвознавець Юлія ПРИСЯЖНА, яка є співавтором проекту**, оскільки взяла на себе усю підготовчу роботу стосовно пошуку матеріалів. — Михайло БАБІЙ обрав для себе складний, дещо конфліктний, дратуючий багатьох «посередніх» та «пересічних», напрямок творчого шляху — відтворити частину української історії мовою символіко-портретних композицій. Проект спрямовано на історичне самоусвідомлення нації, відновлення забутих та відкриття невідомих широкому загалу сторінок історії України.

Ці полотна не сталі, вони — живі. Як зазначив сам митець, картини можуть збільшуватися, поповнюватися новими персоналіями. Тож, для студентів теж є робота: можливо, хтось із історичних особистостей, які мають стосунок до

їхнього рідного міста чи села, варт того, аби бути в «Золотому перетині».

Щодо композиції «Золотого перетину», то в ній закладено три ромби: один у центрі великий і два менших обабіч. Орнамент наших подільських рушників. Ромб — символ обробленого поля. А якщо в середині крапка, то це символ засіяного поля. Ці образи у нашій підсвідомості. Недарма так часто зустрічаються, скажімо, на воротах приватних садіб.

— Все тримається на Дереві буття. А вгорі в

центральної частині полотна — цифра 8 не випадково: символ безкінечності, — пояснює свій твір **Михайло БАБІЙ**. — Зобразив дуже видатних і цікавих людей, починаючи з часів трипільської культури. Тут і Петро МОГИЛА, адже у Вінниці 7 років був філіал Києво-Могилянського колегіуму, і Турчинович, який придумав військово-польову кухню на колесах, і лауреат Нобелівської премії мікробіолог Залман Ваксман... Це вагомий привід для молоді пишатися своїм краєм, який дав стільки видатних особистостей для світу.

Першокурсниця Інституту БТЕГП (група 5Б-07) Ганна ЗАДОРЖНА і Ірина МАРУЩАК:

— Вражає і те, яка велика праця здійснена художником, і те, скільки видатних осіб пов'язано з нашим краєм! Це прекрасно, що в нашому ТЕХНІЧНОМУ університеті така увага тому, що є вічним — мистецтву, культурі.

— Справді зараз хочеться детально дізнатись про тих людей, які зображені на полотнах, хочеться вивчати історію свого краю. Наш фах будівельника дуже тісно пов'язаний з мистецтвом, тому для нас такі заходи необхідні. До речі, я вперше в житті на такому мистецькому дійстві, вперше маю змогу безпосередньо спілкуватися з відомим художником.

«Золотий перетин» може стати рекламою Вінниччини, краю з високим інтелектуальним потенціалом. А тому може допомогти залучити інвестиції до нашої області.

Але аби так сталось, слід, щоб робота була постійно доступна для загального огляду. Тому професор Тамара БУЯЛЬСЬКА виголосила ідею: інтелігенції міста варт підготувати лист-звернення до влади, аби цей проект монументального розпису був реалізований.

Коли Євгена Михайловича БАРАНА — літературознавця і критика з Івано-Франківська — називають «українським Белінським», то мають на увазі всеохопність його погляду на літературний процес. Власне — гостроту критичного зору. Хоча, можливо, доречніше б мовити про ближчу традицію того господаровитого поцінування книжок та публікацій, яку заклав для української преси Іван ФРАНКО. Так чи інак, усі три книжки наших дебютантів, видані минулоріч в «УНІВЕРСУМ—Вінниця» коштом ВНТУ, удостоїлися прихильної, подекуди й захопленої оцінки Євгена Михайловича. Що відразу робить їх примітними фактами молоді літератури

У статті Є. Барана, складеній фактично з трьох окремих рецензій, найбільше пощастило Оксани Барбак. Про її книжку та (на основі книжки) про її авторську своєрідність він висловлюється майже всуціль афористично. Що й дає нам відвагу у цій, обмеженій газетною площею, публікації обмежитися розкішним цитуванням:

«Я був здивований нежіночим мисленням Оксани Барбак (так ніби я знаю, яке воно, те жіноче мислення). Це такий гострий, критичний/самокритичний, логічний, драматичний погляд на/у світ. Але поетична збірка Оксани Барбак привертає увагу не тільки гострою актуалізацією суспільних і особистісних проблем нашого (і вічного) сьогодення. Також маємо надзвичайну вимогливість стилістичну, тонке чуття мовне (мови), своєрідну і вдалу моно-стилістичну гру-імпровізацію...

Світ Оксани Барбак має відтінок трагічного. Внутрішня експресія, біль, прихована образа нас себе, що не в змозі змінити реального стану речей, прориви надії, принаймні, бажання надії, — на рівні інтонаційному все це наближує поетичні рядки Оксани Барбак до рівня сакрального відчитання світу...

Я не знаю, як складеться літературна доля Оксани Барбак. Але сьогодні я їй вдячний за той естетичний і етичний прорив/протест (світоглядний, мовний), який унеможливорює ігнорування людського буття в його екзистенційному і національному виявах. Принаймні, поетеса свідомо чи несвідомо виповнює трагедію буття людського оптимістичними акордами, — хто захоче, той має шанс врятуватися, себто, залишитися Людиною: «... тендітні білі фіалки // сумно посміхаються // справжній весні // і жмурають свої великі очі // в яких прочитає правду // лише той // хто вийде метеликом // на наступній зупинці». Така світоглядна позиція у світі, де перестали зва-

жати на правила гри, є серйозною заявкою на канонізацію Правди життя і Життя як правди».

Завважмо: автор більш ніж 600 рецензій Є. Баран ще нікому отак не дякував!

Але ж майже так само захоплюється відомий критик і збіркою Сергія Білохатнюка, назва якої («RENEDANZ») визначила назву його статті-триптиха. Прикметно, що за Білохатнюковими віршами п. критик дуже точно відчитує й білохатнюківський характер з його провідними рисами авантюристичності та максималізму:

«Сергій Білохатнюк найромантичніший зі своїх колег, можливо навіть авантюристичніший. Недаремно його поетичним захопленням є творчість Артюра Рембо (тут і присвята вірша «Музика»: «Артюру Рембо, як тому, на кого рівняюся в поезії, та не в житті»; тут і вірш «Крилаті каравели», який має перегуки із «П'яним кораблем» Артюра Рембо). Оця внутрішня авантюристичність додає легкості, грайливості віршам Сергія Білохатнюка, і це при тому, що він осмислює глибокі проблеми людської екзистенції. Його вірші пластичні, дуже музикальні (відчувається внутрішня ритміка вірша). Сергій має всі шанси стати улюбленцем молодіжного середовища (як колись це було із Сергієм Жаданом). До речі, якоюсь розкутістю (формальною, світоглядною, естетичною), Білохатнюк мені нагадує того раннього і такого колоритного, живого Жадана.

Сергій не уникає інтимних тем. Образ Жінки у нього романтичний із легкою іронією чи самоіронією, де не вгадаєш, він іронізує над Жінкою, чи над своєю інтепретацією Жінки («Жінки», «Так важко любити Богиню»). Або ж такі сентиментально-еротичні візії («Фаза флюктуації», «Співай мені пісень», «Сльози»).

Оригінальністю позначені такі вірші як «true xor false», «килимок», цикл «Сім роздумів після щоденних молитов», «Мені хочеться бути Мовою...». Останній з названих віршів, як на мене, є його естетичним маніфестом (водночас, це один з найкращих інтимних віршів поета):

*Мені хочеться говорити Мовою
в якій римуються Любов та Вічність
повір є Мова де ці слова римуються
лиш нею хотів би з тобою говорити».*

Шанувальники Інтернету найперший варіант усіх трьох рецензій можуть знайти за адресою: <http://pokyrys.livejournal.com/> Там же вміщено й розлогий діалог Євгена Барана з Дмитром Штофелем про сьогочасне літературне життя-буття.

ВІННИЦЬКИЙ ПОЕТИЧНИЙ RENEDANZ

з благословення Вченої Ради... технічного університету

(Фрагмент)

Спочатку про Вінницю навкололітературну. Склалося так, що в сучасному літературному процесі Вінниця майже непомітна. Кажу «майже», бо все—таки тут працює літератор і журналіст Віктор Мельник (автор поетичних, пародійних збірок, детективного роману і головний редактор журналу «Згар», 2000—2003), теж літератор і художник Віктор Рибачук, жив і працював поет і археолог Володимир Прилипка (1946—2003)... Ні, тут є обласна організація НСПУ і не маленька кількісно (щось близько 35 членів), але поза іменами Анатолія Бортняка, Миколи Рябого, Василя Остапова, Михайла Стрельбицького, Леоніда Пастушенка вона фактично непомітна на всеукраїнському просторі. І так би все

тривало, якби минулого року не вийшло у Вінниці три поетичні збірки молодих дебютантів, Оксани Барбак, Дмитра Штофеля і Сергія Білохатнюка, студентів Вінницького національного технічного університету, яких об'єднав навколо літстудії «Студентська Муза» вже згаданий Михайло Стрельбицький. Отут вже точно спрацьовує відомий афоризм: «Якщо учень готовий, учитель для нього знайдеться». І Михайло Стрельбицький, відомий більше як критик і непоганий поет, може справді зарахувати собі знаходження і відкриття талановитих імен. І щось символічне і справедливе є у тому, що кожна із збірок молодих поетів відкривається передмовою Михайла Стрельбицького.

ПОЕТ, ЯКИЙ КОХАЄТЬСЯ В МОВЧАННІ...

Дмитро Штофель. Штормове попередження № ... Поезії / Передм. М. П. Стрельбицького. — Вінниця: УНІВЕРСУМ—Вінниця, 2006. — 102 с.

«... яке блаженство мовчати просто про все і ні про що водночас бо це мовчання і ніхто не відає як мовчати правильно а як ні тому кожен мовчить по—своєму і наші мовчанки лише на перший погляд дуже схожі а насправді Ви не любите мовчати?!»

Дмитро Штофель. Нескінченність

Поетична збірка Дмитра Штофеля складається із 2 розділів оригінальної поезії («Карта ранку», «Хованки з собою») і розділу перекладів («Ззовні та зсередини»), де маємо уривок з поеми Байрона «Мазепа», декілька віршів Роберта Фроста і «Чорний привид» Сергія Єсеніна. Про самі переклади важко щось говорити, позаяк вони потребують порівняння з оригіналом або, принаймні, з іншими перекладами. Але не можна не відзначити тематичного, настроєвого, інтонаційного перегуку віршів—перекладів із оригінальними творами. Це по-перше. А по-друге, помітною є смислова структурованість оригінального і перекладного літературного досвідів Дмитра Штофеля. Їх інтелектуально-композиційна робленість у тому позитивному (Франковому) розумінні.

У віршах Дмитра Штофеля не знайдемо яскравих метафор, колоритних поетичних образів, альбомно-ліричних атрибутів поетичної молодості. Ці вірші не будеш цитувати напам'ять коханій дівчині. Сам автор називає себе не поетом, а віршарем (знову згадується молодий Франко, хоча той же М. Стрельбицький пов'язує поетичний досвід Дмитра Штофеля із творчістю Михайла Доленга, відштовхуючись на подібності фахової спеціальності в обох поетів). Але вірші Дмитра Штофеля хочеться перечитувати. Вони витворюють цілісну картину, образ, настрої. Це вірші-моноліти, які не подобиш на окремі запам'ятовуючі фрагменти. Ні. Їх читаєш, і в оці рутинності перечитування витворюється загальний інтонаційний ритм кожного вірша (не має значення чи це верлібровий варіант, чи традиційно-український римований). Ритм, інтонація, думка, — ось та структурно-композиційна триада, яка і витворює своєрідний штофелівський вірш.

Тут не скажеш, що домінує — літературне чи природне начало. Хоча для Штофеля органічнішим є останнє. Домінують у віршах екзистенційні мотиви і настрої у їх етичному вияві. А образ ліричного героя асоціюється з образом вцілілого радіоприймача, що «серед руїн грозової // катастрофи // голосно пе-

редає // штормове // попередження» [60]. Немає у такій позиції, а вона чітка і свідомо, ні самовпевненості, ні гріха гордині, — просто молодий поет знає, що хтось може почути його, когось він може порятувати («може я цим хоч когось порятую», [62]). Якщо зважити, що сьогодні молода література втікає від серйозної постановки життєвих проблем, то Дмитро Штофель ризикує не потрапити в кон'юнктуру «простобалакання» ні про що з його свідомою вульгаризацією мовною і світоглядною, з акцентуванням на фізіологічних потребах і спокусах. Він не уникає відповіді на конкретні запитання, він свідомий того, що світоглядна й естетична чіткість є сьогодні позицією митця: «Мене спитай: ади навіщо // Ти пишеш на папір думки? // Я відповім: у мене вірші — // Це як продовження руки» [10]. Це справді чітка громадянська позиція, поетично сформульована автором («Ніч є насправді блакитною — темряві виклика кидаю...»; і з цього ж вірша, — «Рятуймо колір наших думок!», 47).

Але Дмитро Штофель не зловживає надмірною акцентацією на громадянському. Він є різним — іронічним, патетичним, романтичним, інколи наївним, мудрим і всерозуміючим, — але у центрі його поетичної світобудови стрижневе запитання, яке він ставить усім і у першу чергу собі: «Я — людина?!» // — хто відповідь» [19].

Є в цій збірці, звичайно, окремі недогляди стилістичні і мовні (вірш «зомліла зірка», в якому останній рядок сприймається майже як анекдот; чи вірш «Вчителі» з виразом «слідкувати їхнім порадам»), але в цілому маємо якісну поетичну мову з формальними і змістовими пошуками (вірш «Нескінченність», мініпоема «Спів і крик», поемовірш «Дощ перестав перед світанком», поетичний цикл «Гербаріада»), маємо цікавий і обнадійливий поетичний дебют. Зрештою, маємо молодого поета, який знає і уявляє своє покликання і завдання, й найголовніше — не боїться його озвучити. Якщо це тенденція, то Дмитро Штофель є її провісником. Принаймні, у це хотілося б вірити...

Не буду робити ніяких мудрих висновків. Просто повторюю, що цей вінницький «renedanz» (Оксана Барбак, Дмитро Штофель, Сергій Білохатнюк) — один із найоригінальніших проривів молоді української поезії на початку III тисячоліття. Про завтрашній день цих поетів не беруся судити. Але мені досить того, що вони є сьогодні. І це сьогодні є самодостатнім у своєму талановитому поетичному вияві.

Оскільки ж всі три такі самобутні поетичні ластівки вилетіли в світ з благословення Ученої ради... технічного ВНЗ, коштом цього ж ВНЗ, це особисто мене сповнює додатковим оптимізмом щодо загальної нашої культурної ситуації.

Євген БАРАН, м. Івано-Франківськ

Спорт

НАЙГУМАННІШИЙ В СВІТІ БІЙ

Такого ажіотажу і сплеску емоцій не спричинювали ще жодні університетські спортивні змагання. Врешті подібного спортивного турніру ніколи не відбувалось у закладах освіти України. Матчі Кубка ректора ВНТУ з футболу видались цікавішими і завзятішими, ніж гра за участю київського «Динамо».

Зініціював турнір ректор ВНТУ, академік АПНУ Борис МОКІН, який у пору свого студентства був гравцем футбольної команди «Горняк» (Кривий Ріг). Призовий фонд також надав Борис Іванович з власних коштів.

У першому таймі жодна з команд не змогла реалізувати свої ситуативні переваги. З нічийним нульовим рахунком і повною невизначеністю гравці пішли відпочивати, а вболівальники, аби якось вгамувати пристрасті, дивились виступи університетських аматорів сцени.

На десятій хвилині другого тайму відправив м'яч у ворота суперника студент-камерунець Альфонс СОППО. З його легкої руки, вірніш, ноги будівельникам почало фортувати. Наступний гол забив його однокурсник, одногрупник і земляк Абол ЯНІК. Згодом бійцівський дух команди і оптимізм уболівальників

Аби виставити команду на футбольний турнір за Кубок ректора в кожному інституті проводилися попередні відбіркові змагання. І ось у вересні 8 збірних команд — по одній від кожного науково-навчального інституту, розпочали цей напружений спортивний поєдинок. Учасники ігор — студенти та аспіранти денної форми навчання. Жеребкуванням команди отримали свої номери у сітці змагань. А відбувалися вони за олімпійською системою — «навиліт».

Переможці зустрічей збірних Інституту ІТКІ та Інституту РТЗП (0:3), ІнМТ та ІнАЕКСУ (0:3), ІнЕЕЕМ та ІнМЕЕЕЕК (3:1), ІнБТЕГП та ІнМАД (8:0) зустрілись у півфіналі.

Результат гри чотирьох найсильніших команд університету визначив фіналістів: ІнБТЕГП та ІнАЕКСУ (3:1), ІнЕЕЕЕМ та ІнРТЗП (3:1).

Про рівень цього турніру голова міської федерації футболу Василь БЛІННІКОВ зауважив:

— Кожна інститутська команда гідно виступала б на чемпіонаті Вінницької області.

На футбольне поле університетського стадіону імені Ярослава КУЛИКА для вирішального фінального двобою вийшли футболісти Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання й Інституту електроенергетики та електромеханіки. Глядацькі трибуни переповнені вболівальниками — студентами, викладачами співробітниками університету.

Арбітр у полі — представник обласної федерації футболу, суддя національної категорії Олександр ВІСКЕР.

Бокові арбітри — судді II категорії Антон СІГЕРІЯ та Роман МОРГУН.

підтримав Руслан КОСИЙ. Рахунок 3:0 виявився остаточною.

Інститут будівництва, теплоенергетики та газопостачання перший володар Кубка ректора ВНТУ з футболу!

Перемогу здобули

1. Владислав КАЛІНІН, група 1Б-04 (капітан команди);
2. Валерій ЛУП'ЯК, 3Б-03 (воротар);
3. Андрій ЧЕРВІНСЬКИЙ, 1ТГ-04;
4. Сергій ГОСПОДИНЧИК, 1ТЕ-04;
5. Юрій ПОЛЯК, 2ТГ-05;
6. Альфонс СОППО, 1Б-07;
7. Абол ЯНІК, 1Б-07;
8. Ігор ЯБЛОЧНЮК, 2ТГ-06;
9. Руслан КОСИЙ, МБ-06;
10. Валентин РИБАЛКО, БМ-05;
11. Олександр ЯРОВИЙ, 1Б-07;
12. Віталій НЕЙМЕТ, 1Б-04;

13. Ілля АЛЕКСЄЄВ, МБ-06;
14. Ярослав ПАВЛИШИН, 4Б-07;
15. Юрій ПЛАХОТНЮК, МБ-06;
16. Валерій КОЛЕСНИЦЬКИЙ, 1Б-04;
17. В'ячеслав СИСАК, 2Б-04;
18. Костянтин БОЙКО, 2Б-06;
19. Богдан АВГУСТОВИЧ, 4Б-07;
20. Дмитро ОНИЩУК, 2Б-07.

Тренер команди Ігор ШЕМЧАК, старший викладач кафедри фізичного виховання ВНТУ і водночас заступник директора ІНБТЕГП зі спортивно-масової роботи.

— Я отримав задоволення від цієї гри. Дивився усі матчі. І мені було цікавіше, аніж коли дивлюсь гру у виконанні київського «Динамо», — нагородження переможців розпочав засновник турніру, ректор нашого університету Борис МОКІН. — У фінальному поєдинку зустрілись приблизно рівні команди. Будівельники були внутрішньо зібрані і напористі, усі свої моменти реалізували. Енергетики були більш академічні. Матч вийшов динамічним і захоплюючим. Тепер у нас цей Кубок буде традиційним — щороку у вересні будемо його розігрувати. Тож, енергетики, готуйтеся взяти реванш наступного року.

Мета Кубка ректора ВНТУ з футболу — популяризація і піднесення престижу цієї командної гри з м'ячем, пропаганда активного дозвілля й здорового способу життя. Водночас цей турнір дає змогу більш ретельно підбирати кандидатури для поповнення складу університетської футбольної команди «Політехнік».

Збірну команду з футболу почали формувати одразу, як збудували університетський стадіон. Першим тренером команди був Юрій ШЕВЧЕНКО — майстер спорту, колишній голкіпер київського «Динамо» й вінницького «Локомотива». З початку 70-х про вінницьких футболістів заговорили в Україні. Ту першу зоряну команду виводив на поле її капітан Володимир ПОДЖАРЕНКО. Нині Володимир Олександрович — професор, доктор технічних наук, завідувач кафедри метрології і промислової автоматики ВНТУ. Тоді в команді грав єдиний представник Вінниччини у збірній

СРСР, студент-енергетик Ігор ГАТАУЛІН, нині майстер спорту, заслужений тренер України, президент Вінницької обласної федерації футболу.

З ім'ям Анатолія ГОЛУБОВИЧА пов'язані успіхи і невдачі команди останні 30 років. Збірна ВНТУ — неодноразовий чемпіон Вінниці, володар Кубка міста, учасник універсіади України.

А будівельники навпаки — відстояти свою перемогу. Кубок буде перехідний. На ньому вигравіюватиметься команда-переможець турніру. А після того, як Кубок перейде, його дубль залишатиметься в інституті назавжди. А на перехідному усе збільшуватиметься назв інститутів, чії команди перемогли у турнірі.

Кожному гравцеві команд-фіналістів ректор університету вручив медаль з філігранним вигравіюванням «Кубок ректора ВНТУ-2007». Переможцям «золоту», тим, хто їм поступився, — «срібну».

Команда Інституту БТЕГП, яка стала першим володарем Кубка ректора, одержала від Бориса Івановича чудовий грошовий приз — 1300 гривень.

Команда Інституту ЕЕЕМ отримала сувенірний кубок і 700 гривень.

А всі інші студенти-футболісти — матеріальний стимул тренуватися.

*В сердце взрослого человека
Скрыт ребячий волшебный мир,
А футбол — это детство века,
Это рыцарский наш турнир.*

*Всплески флагов. Свисток арбитра,
И трибун штормовой прибор.
Это лучшая в мире битва
И гуманнейший в мире бой.*

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

відповідно до Закону України «Про вищу освіту»
оголошує конкурс
на заміщення вакантних посад

Факультет екології та екологічної кібернетики:

— декан.

Термін подання документів — 15 днів від дня опублікування оголошення.

Перелік документів, які подаються на ім'я ректора університету:

- заява про участь у конкурсі;
- особовий листок з обліку кадрів;
- автобіографія;
- засвідчені в установленому порядку копії документів про вищу освіту, наукові ступені і вчені звання;
- список опублікованих наукових праць і винаходів;
- копія трудової книжки;
- характеристика з останнього місця роботи.

Викладачі університету для участі в конкурсі подають заяву на ім'я ректора, оновлений список наукових праць, звіт за попередній термін роботи та виписку із протоколу засідання кафедри про рекомендацію до обрання.

У конкурсі мають право брати участь громадяни України не старші 60 років, які мають відповідну освіту, високі моральні якості, глибокі професійні знання, практичну підготовку, наукові досягнення та вільно володіють українською мовою.

**Документи подавати ученому секретареві університету за адресою:
Вінницький національний технічний університет, кімната 2204,
навчальний корпус № 2, Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021
Телефони для довідок: 46-57-72, 59-84-19, 59-82-55**

Редколегія:

- Т. Б. Буяльська
(головний редактор)
- І. П. Зянько
(редактор)
- П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)
- Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)
- Б. І. Мокін
- С. В. Юхимчук,
- М. П. Свірідов,
- Л. І. Волхонська,
- В. Г. Лисенко,
- Т. С. Криклива,
- М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68
E-mail: impuls@vstu.vinnica.ua

«Імпульс» — щомісячник Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — *Олени Кушнір*
Тетяни Крикливої

Світлини — *Сергія Маркова*

Підписано до друку 19.10.2007 р. Формат 29,7×42 1/2
Наклад 625 прим. Зам. № 2007-148.

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-
видавничому центрі ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59